

[Bernhard Baunsgaard]

Som omtalt har fradragssystemet tidligere været genstand for undersøgelser, og de mange vanskeligheder, der er ved ændringer, har været fremdraget. Det er naturligvis især ønskerne om at skelne mellem privat rentegæld og erhvervsrentegæld.

Ved det radikale forslag bliver der for omkring 95 pct. af alle skatteydere tale om at diskutere, hvorvidt et rentefradrag skal give 40 pct. i skatterabat (private renter) eller 43 pct. ved fradrag før skatteberegningen (erhvervsrenter).

En forskel på 3 pct. er en overkommelig størrelse at diskutere. Drejer det sig om en rente på 15.000–20.000 kr., svarende til en gæld på 100.000 kr., er forskellen 400–600 kr.

Hvis man derimod i det nuværende system bevarer de tre trin og forsøger at bevare fradrag retten til at trække rente af erhvervs-gæld fra, men afskaffer den for privat gæld, så diskuterer man, om der skal trækkes 15.000–20.000 kr. fra eller 0 kr. fra.

Forhøjelsen af personfradraget giver et mindsket provenu til stat, amt og kommune, mens staten alene må bære tabet ved forlængelsen af proportionalstrøkket.

Omlægningen af fradrag retten for private fradrag giver til gengæld et forøget provenu.

Tidligere beregninger af et radikalt forslag fremsat under samme forudsætninger som det nuværende viste, at det radikale forslag ville give meget nær samme provenu som det gældende skattesystem. Et skøn viste, at der ville blive tale om et merprovenu på ca. 600 mill. kr., men i dette skøn var der ikke taget hensyn til, at det radikale forslag forudsætter visse overgangsordninger til skatteydere, der handlede i tillid til gældende lov.

Disse overgangsordninger skulle gælde familiesituationer – både med én og med to indkomster – og som ved ordningen med lejeværdiberegningen i 1978 må EDB-systemet tages i anvendelse, så der kan opnås lettelser efter de individuelle forhold for familierne.

Som specielt problem vedrørende fradrag af renter har været fremført et krav om, at der måtte være ligevægt.

Når renten blev beskattet med 70 pct., måtte der også være et nedslag på 70 pct., så der kunne være ligevægt.

Man må i hvert fald påpege, at det ikke er samme rentemængde, der udsættes for en beskatning på 70 pct., og som får et nedslag

på 70 pct. Renteindkomst findes ganske vist i højere grad hos skatteydere med store indkomster og kun i mindre grad hos skatteydere med mellemindkomster og små indkomster. Ser man på ligevægtsproblemet fra de opkrævende myndigheders side, må man alligevel fastslå, at ligevægten slet ikke findes.

I 1976 var der hos skatteyderne, som betalte personlig indkomstskat, rentefradrag for næsten 23 mia kr., mens renteindkomsten kun beløb sig til godt 8 mia kr.

Resten af renteindkomsterne svarende til rentefradraget på 23 minus 8 mia kr. findes hos selskaber, der betaler 37 pct. i indkomstskat, eller hos f. eks. pensionskasser eller ATP, der slet ikke betaler skat.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Erik Andersen.

Første næstformand (Erlendsson):

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg be-
trakte det som vedtaget, at den ønskede orlov
meddeles fra og med den 1. marts 1979, og
at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til hr. Erik Andersen og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg herefter tillade mig at gøre indstilling om, at den pågældende stedfortræder godkendes som midlertidigt medlem af folketinget.

Hr. Erik Andersen er valgt i Sønderjyllands amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for socialdemokratiet i denne amtskreds, distriktsmontør Dycke Hoff.